

شعر «منا»

فریده ثابتی

قانون مرگ می نوشتند	کارگری از بیعدالتی
و قانون	می نالید
موشک ناموس را	چشمی دریا
هوا می کرد	می گریست
*****	و دریایی خشک
سود سرمایه	می شد
بر کارگر می خندید	*****
و برج ها و قصرها	موشکی رونمایی
گواه عدالت	می شد
*****	موئی در باد
و دو کودک	می رقصید
منا با رومینا	و مردی
دست در دست	رو سفید از غیرت
پرواز می کردند	پای می کوبید
در باد	*****
با موسیقی ی	مردان و زنانی
عدالت اسلامی	مامور و مخمور

۲۰ بهمن ۱۴۰۰ / ۲۰۲۲